

LXX.

CHANT .I.

JĚ LĚ Kōnfĕssĕ, kŭp î dōn,
Păřāvānt kĕ m'ŭssĕz ōtĕ
Dĕ lă nŭit nĕřĕ le bāndeō
Kĭ mĕz iĕs sĭřĕs āvēklōĕt,
5 Nĕ kōnĕsoĕ nĭ lă bōntĕ,
Nĭ lă ĵrāssĕ, nōn lă vērtŭ
Kĕ ĵĕ vōĕ lŭirĕ sĕ ĵrdŭi
Dĕ mă bĕlĕ dān lă beōtĕ. <·

RECHANT

BŌN DIĚJ jāntĭl Āmĕr,
10 Rădĭĕs sĭlĕt dĕz ĕsprĭs,
Sān tōĕ riĕn nĕ sĕ pĕt vōĕr,
Nĭ sāvōĕr dĕ bōn ě dĕ beō ·><·

2.

De revōĕr ĕvre sĭ plĕzant
Je ne puis jamĕs me lassĕr :
15 Ne le vōĕiant je me plĕ- foort
D'i repansĕr ĕ repansĕr :
É je dĭ lōrs mile mĕrsis
A ma fĕrm' ĕ ĵran loioĕté,
Kĭ me fĕt dĭņe de sĕrvir
20 Set onĕr ki donte l'ōrĵĕt. <·

3.

La kōnĕsanse du ĵrant er
De se biĕn divin ke parsoĕ,
Je le kōnfĕss' ā l'amĕr dōĕ,
Ki me hōss' ĕ m'ĕvre l'ĕsprit.
25 D'ŭne klĕrtĕ pure lĕz iĕs,
Bĕl Amĕr, tu m'as ĕklĕrsis. <·

4.

Le malĕr ĕt ke savōĕr troop

De se bién, me pœze par troop :
Le maler êt ke du bién su
30 Je resan le mal redɔblér :
É le flanbeœ kǐ me konduit,
S'ĩ me luît, me kuît de son fe. <